

פג:

עין משפט
גד מצוה

א א מ"י פ"ד מהלכות
עירובין הלכה טו
ט טיש"ע ח"ח ס' שעה
סעיף כ:
ב ב מ"י פ"ג מהל'
עירובין הלכה טז:

תורה אור השלם

1. והעמר עשרית
האיפה הוא:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

רבינו חננאל

כדי ערשטווייטס, וואס
כדי ערשטנס, כדי ערשט
מדרב, כדרכים וואס
עשירות האפיס, מיין
אנזשעטענדיגס קאמ
עוד הייבן בחלה שה
עוד יושלם, וואס של
ציפור, ביז אנוי כל
אנאל ביז וואס וואו
בריא (ברוך) וואס
פחות מיין איר וואס
מיוש כמו חלה
במיוש, יתר מיין איר
איר רעבן, מיין אנוי
חצו שטח וואס ערשט
שטח, שטח למחש

[פחות] מיכן לחצר כו', פשי

פג: כיצד משתתפין פ

[illegible]

באי טרפסת בני ע"ייה. מפרש ר"י קסם שם עליו גבו
עשרה מן מרפסת והמרפסת גבוה מן החצר ו' ודרך קטלומה ויורדן
ומעליה למרפסת וממרפסת לחצר דרך חצר ויולאם לרשות הרבים
והמרפסת היא של בני עלייה ואין בני החצר ואוקרים אותה
עליות לפי שהמרפסת היא שלהם והא דקאמר כסמוך בשתי נזטרות
בשכאין בני החמורה דרך עלייתו למלואת שאסרת התחמורה
העליונה היינו דממרש פירקין משום שעשו מחיצה בשותפות וכשלא
יעירבו בני עלייתו חזר ואוקרים המרפסת או על או משום לא בשלשול
ויולה בשלשול אבל מחמת הקטלומה שורדין בהם מן העליות לא
הספיקו כיון דפתחי עלייות ולטותיהם גבוהים מן החצר כ' או יותר
למחיצה וממין לא ועמוד כשחצר גבוהים ו' והם כנגד העליות גדוהים
לגבי עליית בשלשול ו' יאסרו לרב בני חצר על בני עליית ע"י ורקה
כיון דתל ועמוד היו של שניהם ולא דמי למרפסת שהיא לגבי עליית
לגדה ואע"פ שחל ועמוד הוא שזה למרפסת ויכול להשתמש
למרפסת בתל ועמוד כפחה מ"מ לא מיקרי לגבי עליית כפחה אלא
בשלשול כי במרפסת אין דרורין וזוהי יכולה לאסור את התל
ולחצר אלא ע"י עליית ואע"פ שורדין בה מן העליות ומשתמשין בה
לדעת אסרת כיון דקולס מרת מחיצה עליו והא דלמחריץ בשעמין
א"כ כשכאין בני החמורה למלואת חשיב לגבי התחמורה כורקה אלא
משום דקולס חשיב עליו כפחה לאסור אלא דע"י קולס חשיב לגבי
התחמורה תשמעין בנחת כמו בשלשול אבל כפחה לא חשיב ולא עדיף
טפי משלשול לאסור ומשני לאותן הדריס במרפסת פירוש שפתי
עליות חוץ עשרה למרפסת דחו ליכא כקולס מרת מחיצה:

הבי

י' דאִינא משתמשת עליו בחול אלא בשלשול וחזרתה שיה לי: היינו גבוהה מזה החל י' וזו נמוכה ממנו י': מאי. לשניהם בקשה הוא והיא דילמא לגבי זריקה היה שלשול תשמישו בנחת הוא ומוחר זה שבזו

א. לזה בפתח ולזה בפתח היינו חלוצי שבין שתי חצירות שניהן שוין בו, וכן לזה בשילשול ולזה

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין

דברי עיסופיכס. שאלם לשים במדבר עומר לגלגלות: איפה י' פאן
מנחמים יליף לה צפרק המורה (דף ע"ג, דמכיל ירחקאל הוה) האפיס והבט
חזקן אחד (לחם) [יהיה] וכתיב (שם) מעשר הצבא מן הכור וכור שלשים סאין
מעשר דדיה כמה הו' סאין והעומר עשירית של י' סאין [אין] אלא קצין
שהן ע"ב לוגין עשירית דע' לוגין ו'
לוגין עשירית של ב' לוגין חומש הלוג
והוא בינה וחומשא והיינו דקאמר ו'
רבעים ועוד. רבעים רבעי הקב
דחינו ו' לוגין ועוד בינה וחומשא:
סין ו' ירושלמים. שהרי ו' מדבריות
נעשו ה' ירושלמיות נשאר לנו לוג
מדברי וחומשא דבינה וחומשא הוה
חומש הלוג חומש לחמש בינים
והחומש בינה הוא חוספת לבינה
הששית הרי לוג וחומשו וכן נעשין
לוג ירושלמי שהרי ו' חומשין אלו
נעשו ה': הרי עס כריא. אשולל כל
כרוב: ומבורך. שאינו אוכל יותר
מדלי וכתיב (משלי יג) וצטן רשעים
תחפר: **בתנ"י** ה"ג במתמי' אגשי
חזר ואגשי מרפסת כו' ולא עיברו.
אלו עס אלו חזל עיברו אלו לעמלן
ואלו לעמלן. מרפסת ארוכה היא
והרבה פתחי עליות פתוחין לה ויכולן
יועצין כסולס א' לחזר וממנה לרה"ב
ואופתין און אופתין הויאלו גבועה
מרפסת י' שלא הלכו כסולס אלא
להקל ואמרינן תורת מחייל עליו ואין
אופתין כדמרינן ביראי מעצתין
והע"ד דף ע"ג: סולס תורת פתח עליו
ותורת מחייל עליו והכל להקל ומת'
שני רשויות הן ואין מוציאין מזו לזו:
כל עגבוי י'. אם יש בחצר תל או
עמוד גבוה י' סמון למרפסת רשות
מרפסת שולעת זו ושחמשתין הן כי
אכל לא בני חצר: **בסמוכה**. שהחוליה
סמוכה למרפסת. חוליית הכור קרקע
שגטלו בחפירת הכור והקיפו בו פי
הכור קצין: **גב' לז** כל כפסא ורס
כפסא. ב' חלירות שאל עיברו עס

[illegible]

לרוב מיהא דתנן אנשי חצר ששכחו ולא עירבו כל שנבזה י' טפחים למרפסת, מאי

מסורת הש"ס

(א) לקחמן חם. (ב) ולעיל עז. (ג) ואם. (ד) ולעיל עז. (ה) ולעיל עז. (ו) ואם. (ז) ולעיל עז. (ח) ולעיל עז. (ט) ואם חתם. (י) וע"ש חס. (יא) כח יוסף. (יב) ודף פת.

הגהות הב"ח

(א) 'יום' ד"ה שבעת ימי'
(ב) גרס רס"י התם ועוד
דמשמע:

רַב נִיסִים גֵּאוֹן

שנעשו על טהרת תרומה
וספל גופו מלאכול
בתרומה. והמשקין
ומשמאין נמי יודנין
מכאובל כמו ששינוי
במסכת זבי. והשותה
משקין שמאין, וישירו
שיעורו ברכייתו. ולפיכך
לא הצריכה סומאת ערב
בפני שהיא דרבנן,
כתתיה בחרות כהנים ולא
האכל אוכלין שמאין ולא
השתה משקין שמאין
שמא סומאת ערב, ואמר
אין סומאת מן התורה
עולה מידי סומאתה בו
יום.

שפיטא ליה כסחה וזהו
כסחה וזהו חלון שכן
שתי צורות. היינו מכוין
להראי חלילת פקר חלון.
בזוהר בוריקה וזהו בוריקה
זהו כותל שכן שכן
הצורות. כלומר כסחא
שפילש. לזה שפילש
שפילש שפילש וזהו חרין
שתי צורות. וזהו
מחנא חלילא. לזה
שפילש וזהו בוריקה זה
דרכה בר כסחא אפר
תמן. קאי אהא דאיהא
במחלילת חלון חלון
שפילש בן הצורות נבזה
שפילש וזהו יציד אחד
שפילש לרין כן. לזה כסחה
שפילש וזהו חרין.
אפר בר תמן.
איהא למרמא דיליה
במחלילת דהיא מירמא
דרכה בר כסחא וזהו
דמחנא.

שינוי חגגאל (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones